

ארגון ברית אבות
מסייעת לכל יהודי
בכל גיל
ובכל מקום בעולם
לקיים את מצוות המילה
בצורה מקצועית ובשמחה
באמצעות צוות מוהלים
מוסמך ומנוסה.

ב"ה

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת בראשית

תשפ"ז

מפעולות הארגון

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

חדש! יצא לאור הספר
"חביבות הברית"
אוצר סיפורי צדיקים ופנינים
בעניני מצות מילה.
הכנה למצוה בחביבות.

מהספר פניני הברית

בראשית. (א א) אותיות ברית אש, שבזכות הברית שהיא המילה, ובזכות האש שהיא התורה, ניצולין מדינה של גיהנם: (בעל הטורים)

נעשה אדם. (א כו) הנה ידוע שכאן טוענים המינים שיש חס וחלילה שתי רשויות, ואמנם חז"ל תירצו לזה כי מה שכתוב נעשה אדם. הוא רצה לומר לרמוז על המילה, כי האדם נולד ערל ובהיותו בו הערלה הנה הוא חסר ולא נגמרה בריאתו אך בהסרת הערלה הנעשית על ידי אדם אחרי הלידה אז נגמרה בריאת האדם ולכן נאמר נעשה לשון רבים, רצה לומר אני והמוהל, כי גמר הבריאה תהיה על ידי האדם המוהל והשתא יסכר פי כל דוברי שקר האומרים שתי רשויות חס ושלוש עד כאן דבריהם ז"ל, וידוע שרז"ל דרשו פסוק שש אנכי על אמרתך על המילה שנתנה באמירה, ובוה יובן בס"ד הפסוק (תהלים קיט) שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי שש אנכי על אמרתך. רצה לומר שרים. אלו שרי אומות העולם רדפוני. כדי לעבוד עבודה זרה חנם. רצה לומר שאין להם פתחון פה וטענה להכריחני לעבוד עבודה זרה חס ושלוש כי הבל יפצה פיהם לעבוד עץ ואבן, אך ומדברך. שאמרת נעשה אדם פחד לבי. פן יבוא לטעון נגדי בזה הדבר שאמרת לשון רבים וירצו להכריח מזה שיש שתי רשויות חס ושלוש אך באמת עתה אחרי העיון היטב שש אנכי על אמרתך. היא המילה כי על ידי מצות המילה אבטל טענתם כי השתא שפיר מובן הכונה שאמרת נעשה לשון רבים שהוא רצונו לומר אני והמוהל נעשה אדם ודו"ק: (מלאך הברית)

את האור כי טוב. (א ד) סופי תיבות ברית (בעל הטורים) ויש לבאר על פי המדרש, אמר רבי יהודה בר רבי סימון, אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון, אדם צופה ומביט בו מסוף העולם ועד סופו (בראשית רבה יא) וזה לשון הריקנטי אדם הראשון היה מביט מסוף העולם ועד סופו, מאי נפקא מינה מהבטה, אלא רצה לומר שהיה משיג כל החכמות וכל הסודות של תורה שהם מתפשטים מסוף העולם ועד סופו, וכל בני ישראל הנמולין נתגלה להם אור שנתגלה לאדם ויכולים להשיג הסודות: (מדרש תלפיות ענף הבטה)

וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו. ר"ת אליהו, רמז לכסא של אליהו שעומד בשעת שקורין שם לילד: (יגל יעקב)

ליום ההילולא של הרה"ק מברדיטשוב

באחד הבריתות שהיה בעיר ראדון לתלמיד בית ספר יד ישראל שבפינסק, לבחור בן חמש עשרה - נקרא שמו בישראל - "לוי יצחק" על שם הצדיק מברדיטשוב זי"ע, כשיצאנו מבנין הישיבה דיברו המשתתפים על הנושא למה בחר בשם לוי יצחק ולא בשם ישראל מאיר כמו שאר התלמידים שנימולים במקום זה וביום ההילולא של החפץ חיים זצ"ל, סיפרתי את הסיפור - פעם באו שני בחורים ללמוד בישיבת ראדון ומחוסר מקום ואפשרות סירבה ההנהלה לקבלם, הבחורים נכנסו לקבל ברכה ממרן החפץ חיים, תוך כדי שיחה נודע לו שאחד מהבחורים מצאצאי הצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצוק"ל, קרא מרן החפץ חיים להנהלת הישיבה וביקש לאפשר בכל זאת לתלמידים להתקבל בישיבה, כשנשאל מדוע הוא כל כך משתדל עבורם שלא כהרגלו, השיב מרן החפץ חיים זצ"ל, כיוון שמתקרבים ימי הדין רצונו עז שנכדיו של סגורן של ישראל יתפללו במחיצתו יחד עם כל בני הישיבה, אמרתי אנחנו בערב ראש השנה ובישיבתו של מרן החפץ חיים הלוואי שנוכה להתברך בשנה טובה ולו בקריאת השם להזכיר את שמו של הצדיק, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

ועוף יעופף על הארץ. (א כ) ועוף יעופף על הארץ. דא אליהו דטאס כל עלמא בארבע טאסין, (זה אליהו הנביא שעובר את כל העולם בארבע פסיעות) למהוי תמן בההוא גזירו דקיימא קדישא, (להיות בברית מילה) ואיצטריך לתקנא ליה כורסיא, ולאדכרא בפומיה דא כרסיא דאליהו, ואי לאו לא שארי תמן, (זוהר ח"א יג.) (וצריכים להכין את הכסא ולומר בפירוש זה הכסא של אליהו הנביא ואם לא מזכירים שמו אין אליהו הנביא מגיע לברית) ופירש הרמ"ק שאין רוחני שורה על הגשמי אלא על ידי הכנה בפה. וכתב במאורות נתן שלא די שיאמר דין כורסיא דאליהו בלבד אלא יביע אומר, דין כורסיא דאליהו הנביא זכור לטוב, דמה שכתוב אליהו בארבע רמזו שבכל פעם שיזכירו אותו צריך להזכירו בארבע תיבות, אליהו הנביא זכור לטוב:

בהזמנת אליהו, אם אין אומרים כן הוא אינו נמצא שם ואף על פי שבגלל זה שדיבר על ישראל ואמר להקדוש ברוך הוא הפרו בריתך הוא חייב להמצא בכל ברית כדי לראות במו עיניו שישראל מקיימים הברית בחשק גדול, אבל הוא אינו מחויב להימצא בכל מקום אלא די אם מסתכל מרחוק, אבל מי שרוצה שאליהו יכנס לביתו צריך לומר זה הכסא של אליהו הנביא כדי שיבא וישב על הכסא: (ילקוט מעם לועז)

ויבא אל' את האדם בצלמו. (א כז) ויש לדקדק מאי משמע האי בצלמו שנברא מהול, ונראה לי על דרך שנאמר צלמו כדמותנו. פירש רש"י להבין ולהשכיל, והוא הצורה הפנימית וכבר אמרנו שמילה חיצונית זו היא סיבה למילה פנימית מערלת הלב כשימול ערלת לבו אז יהיו חדרי לבו רחבים והמה פתוחות להבין ולהשכיל כמה דאת אמר (קהלת א) ולבי ראה הרבה חכמה. ובהפך זה בסרחונו של אדם כאשר טח לבו מהבין אמרו רבותינו זכרונם לברכה (סנהדרין לח) אדם הראשון משוך בערלתו היה שנאמר (הושע ו) והמה כאדם עברו ברית: (עוללות אפרים)

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. (ב ד) פירש"י בה' בראם, ובמדרש בהבראם אותיות באברהם, בזכותו נבראו, נראה היינו אחר שנימול ונקרא אברהם לא קודם לכן, וכמו דתימא בזכות המילה נברא העולם, והיינו בה"ה בראם, אחר שנוסף הה"ה באברם ונעשה אברהם: (חתם סופר)

ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן. ב (ו) ונהר יוצא מעדן להשקות. ראשי תיבות וימל, שלא נברא גן עדן אלא לנימולין, ולכן בעדן בגימטריא מולים, כי מולים היו: (רבינו אפרים על התורה)

ויצו ה' אל' על האדם. (ב טז) למנצח בנגינות על השמינית. (תהלים ו) שנו רבותינו חביבין ישראל שסבבן הקדוש ברוך הוא במצות, תפילין בראשיתן ובזרועותיהן ציצית בבגדיהן ומזוזה בפתחיהן, ועליהם אמר דוד שבע ביום הללתיך. ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה עצמו ערום אמר אי לי שאני ערום מן המצות כיון שזכר במילה שבבשרו נתישבה דעתו ואמר עליה שירה שנאמר למנצח בנגינות על השמינית. על מילה שנתנה בשמינית, רבי אליעזר אומר מי שיש לו תפילין בראשו ובזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו, בחזקת שלא יחטא שנאמר והחוט המשולש לא במהרה ינתק. ואומר חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם. משל למלך בשר ודם שאמר לאשתו הוי מתוקנת בכל תכשיט כדי שתהא רצויה לי, כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל הוו מצויינין לי בכל מיני תכשיטי מצות כדי שתהיו רצויין לי, וכן הוא אומר יפה רעיתי כתרצה כשאת רצויה לי. דבר אחר למנצח על השמינית, תרין אמוראים, חד אמר על שבע מצות שנצטוו אדם הראשון שנאמר ויצו ה' אלהים, ואברהם על המילה לכך נאמר על השמינית: (ילקוט שמעוני תהלים ו)

ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו. (ב יט) ר"ת מילה, רמז למה שכתבו שזה השם שנפל בדעת האב בשעת מילה הוא שמו: (יגל יעקב)

כתנות עור וילבישם. (ג כא) ועבד יי אלהים לאדם ולאיתתיה לבושין דיקר מן משך חיויא דאשלח מניה על משך בשריהון חלף שופריהון דאשתלחו ואלבישינון. פירוש שהכתנות עור הוא מעור הנחש שהלביש על אדם וחוה במקום היופי שהיה להם מלפני זה: (תרגום יונתן בן עוזיאל)

נראה לי, דאחר שהלבישם הקדוש ברוך הוא כתנות עור על כל גופם, ובניהם אחריהם נולדו בלי מלבוש כתנות עור ההוא, אבל השאיר הקדוש ברוך הוא בכל גוף, ערלת הגיד שהוא שיעור מכתנות עור שהיה על כל הגוף, והשאיר בהם שריד הזה לעולם, לזכר חטאם נגד פניהם לבושה וכלימה ולחרפת עולם, אמנם מי שרוצה לתקן חטא עץ הדעת ולהסיר זוהמת נחש, יסיר חרפתו וימול בשר ערלתו לאות ברית בינו לבין אלקיו, וזהו מצות מילה בבני אברהם אבינו עליו השלום, ומשום הכי נקרא אברהם אבינו עליו השלום, תמים. בהסר הערלה וגילוי העטרה: (חתם סופר על פרשת לך לך)

הנשים ילבישו את התינוק בבגדי הוד והדר ומטעם שהם גרמו לערלה על ידי שחווה פיתתה את אדם הראשון לאכול מעץ הדעת: (זכר דוד)

חרב המתהפכת. (ג כד) ואת להט החרב המתהפכת. על שם, וליהט אותם היום הבא. המתהפכת. שהיא מתהפכת על האדם ומלהטתו מראשו ועד רגליו ומרגליו ועד ראשו, אמר אדם מי מציל את בני מאש לוהטת זו, רבי הונא בשם רבי אבא אמר חרב מילה, שנאמר, עשה לך חרבות צורים. רבנין אמרי חרב תורה, שנאמר, וחרב פיפיות בידם: (מדרש רבה) ומזה הטעם נהגו לנגן רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. שקאי על שניהם, חרב מילה וחרב תורה, ובזכות זה ינצל מגיהנם, והיא שקולה כנגד כל התורה ובניגנא סלקין ישראל מגלותא: (יסוד יצחק)

ועפר תאכל כל ימי חייד. (ג יד) לההוא ערלה מתקני מאנא חדא בעפרא, לאשראה ההוא ערלה בגויה, ברזא דכתיב, ונחש עפר לחמו. ועפר תאכל כל ימי חייד. מכאן דלא איצטריך לאנהגא קלנא בההוא אתר, אף על גב

דמעברי ליה מקמי האי ברית, ודוכתיה כד מתעברא מהאי ברית עפרא איהו, דהרי בתר דההוא נחש אתעבר מקמי אדם, קודשא בריך הוא שוי ליה מדוריה בעפר, דכתיב ועפר תאכל כל ימי חיך. וכיון דקודשא בריך הוא כד אעבר ליה מקמי אדם שוי מדוריה בעפרא ואתקין ליה, כך בההוא גוונא ממש אן צריכין כד מעברין לערלה, לאתתקנא ליה עפרא, למהוי ביה מדוריה: (זוהר חלק ג דף מד).

תא חזי יומא חדא שאילנא לאליהו, ערלה אמאי שוינן במאנא בעפרא, אמר לי שמענא במתיבתא, דערלה איהו נחש, וכיון דאעברין ליה מאתריה צריך למיהב ליה מזוניה, הדא הוא דכתיב ונחש עפר לחמו. ובודאי ברי בדא אשתזיב בר נש מדינא דחבוט הקבר, ודמא דאטיפין מפריעה למיהב מזוניה לההוא כלבא דאיהו רוצח, ובדא אשתזיב בר נש מחרבא דמלאך המות: (תיקוני זהר עח)

הלבוש (יו"ד רס"ה סק"י) כתב וז"ל נוהגים לתת הערלה בחול ואפר לסימן, בחול דכתיב ושמתי את זרעך בחול הים. ובאפר דכתיב ושמתי את זרעך כעפר הארץ. ואני שמעתי טעם דכתיב אם רעב שונאך האכילהו לחם וכתיב בנחש, ונחש עפר לחמו. וחול גם כן עפר הוא, וכבר ידעת בסוד הקבלה שערלה היא מכח הנחש לכך מניחים אותה בעפר לתת לה לחמה ולסתום פיה מלקטרג על דרך העזאזאל והבן, עכ"ל:

זה ינחמינו ממעשינו ומעצבון ידינו. מנין היה יודע לומר זה ינחמנו ממעשינו וגו'. וכי נביא היה, אמר רבי שמעון בן יהוצדק למודין היו שבשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא לאדם ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך. אמר אדם רבונו של עולם עד מתי, אמר לו עד שיוולד אדם מהול, כיון שנולד נח מהול, מיד ידע למך ואמר ודאי זה ינחמנו וגו'. ומהו ממעשינו ומעצבון ידינו קודם שנולד נח לא כשהיו זורעין היו קוצרין אלא היו זורעין חטים וקוצרין קוצים ודרדרים כיון שנולד נח חזר העולם לישובו, קצרו מה שזרעו, זורעין חיטין וקוצרין חטים שעורים וקוצרין שעורים, ולא עוד אלא עד שלא נולד נח עושין מלאכה בידיהם לכך כתיב ומעצבון ידינו. נולד נח התקין להם מחרשות ומגלות וקרדומות וכל כלי מלאכה: (מדרש תנחומא בראשית פרק יא)

ונראה לעניות דעתי לומר על פי מה שמובא בגמרא, אדם הראשון משוך בערלתו היה דהיינו שמשך וכיסה אות הברית, וכך כיסה דבר הנותן פירות בעולם כמו שמובא בגמרא שבת, למדין דבר הנותן פירות מדבר הנותן פירות וכו', ועל כן נתקללה האדמה בעבורו כמו שכתוב ארורה האדמה בעבורך שלא תתן פירותיה בעין יפה ותכבוש ברכתה ממנו, ועל כן נתן סימן לאדם הראשון שכשיוולד בן מהול ידע שתתגלה הברכה שוב בעולם וכמו שדבר הנותן פירות גלוי, כך ברכת הארץ תתגלה, ובאמת שקללת האדמה היתה אף בעבור חטאה הקדום בעשותה עץ עושה פרי. ולא קיימה הציווי להוציא עץ פרי שטעם פרו ורבו ורבו ורבו עונשה במבול שנשטטשו ג' טפחים עומק המחרישה באדמה לרמוז זה שנקללה בברכת פירותיה שהמחרישה מכשיר להוציא תבואת אדמה בעין טובה ועל כן בא נח ותיקן לבני דורו כלי מחרישה לעבודת האדמה שממנו התחיל זמן התיקון להאדמה להוציא פירותיה בעין יפה: (בריתו להודיעם)

ימי היולולא של צדיקים בשבוע זה

יום ראשון כ"ג תשרי	הגאון ר' ניסים קרליץ (חוט השני ועוד) זצ"ל
יום שני כ"ד תשרי	הרה"ק ר' יעקב יוסף מפולנאה (תולדות יעקב יוסף ועוד) זי"ע
	הגאון ר' אליהו גוטמאכר מגריידיץ זצ"ל
יום שלישי כ"ה תשרי	הרה"ק ר' חיים זנוויל מרימניץ זי"ע
	הרה"ק ר' לוי יצחק מבארדיצ'וב זי"ע
	הגה"ק ר' משה סופר החתם סופר זצ"ל
יום רביעי כ"ו תשרי	הגאון ר' אברהם גניחובסקי (ראש ישיבת טשעבין) זצ"ל
	הרה"ק ר' אשר מסטאלין (בן ר' אהרן הגדול מקרלין) זי"ע
	הרה"ק ר' אהרן מז'יטומיר זי"ע
שבת קודש כ"ט תשרי	שמעון הצדיק משיירי כנסת הגדולה
	הגאון ר' אברהם דוד מבוטשאטש (אשל אברהם ועוד) זצ"ל
	הרה"ק ר' מנחם מנדל מויזניץ (צמח צדיק) זי"ע
	הרה"ק ר' שמואל צבי דאנציגר מאלכסנדר (תפארת שמואל) זי"ע

סיפורי צדיקים ליומא דהילולא בשבוע זה (מהספר חביבות הברית)

עשה סעודה על המצוה שנעשית בלי פניה: פעם נסע הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע על ברית מילה ואיחר בדרך ובא לאחר הברית, ועשה הרה"ק מסטאלין אחר כך סעודה ואמר, דהנה כל מצוה אי אפשר כמעט בלי פניה אבל חשב לעשות מצוה אז אפילו היה פניה, הרי מחשבה רעה אין הקדוש ברוך הוא מצרפה ומחשבה טובה שחשב לעשות מצוה הקדוש ברוך הוא מצרפה למעשה, נמצא כי המצוה היא נקיה מאד: (ספרן של צדיקים)

מילה דוחה צרעת: בעיר מיקולייאב נתכבד הר"ר לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע על ברית מילה בסנדקאות, ושררה אז שם מחלת המאזלין בקרב הילדים ר"ל, ובשעת הברית מילה אמר, הנה מהות המאזלין הוא מין צרעת וקיימא לן מילה דוחה צרעת (נדריים לא:) ומאז פסקה המחלה ונתרפאו כל הילדים: (זכרון לראשונים)

כל זמן שהמוהל נמצא נשאר גם אליהו הנביא: נזדמן פעם ברית שרבינו האדמו"ר הקדוש מריבניץ זי"ע היה המוהל והיה עז חפצי (ר' אברהם הכהן) להשתתף גם אני להיות על ימינו ולסמכו, אולם עקב הפקק שנתהווה בדרך נמנע ממני מלהופיע בזמן, כך שאיחרתי את כל הברית, רבינו הבחין בי והבין על נכון שנגרם לי עגמת נפש מרובה מכך שאיחרתי את הברית, או אז נענה ואמר לי, רבי אברהם זארגט איך נישט, ביז דער מוהל איז דא בלייבט אליהו הנביא אויך דא, (אל תדאג כל זמן שהמוהל נמצא נשאר גם אליהו הנביא) והמשיך לומר, אליהו הנביא גייט נישט אוועק ביז דער מוהל גייט נישט אוועק, איר זענט נאך אנגעקומען אין צייט. (אליהו הנביא אינו מסתלק עד שהמוהל אינו הולך, עדיין הגעת בזמן): (במחיצתו של הרבי מריבניץ)

ההשתוקקות לקיום המצוה: בכל פעם שהזמינו את אדמו"ר מריבניץ זצ"ל להיות מוהל, כבר איזה ימים לפני הברית היה כולו קודש ומכין עצמו ומדבר מזה כמה וכמה פעמים שהוא עתיד להיות מוהל בבריתו של אברהם אבינו, וביום הברית היה משכים מאוד ומזרז את כל באי ביתו בהתלהבות קודש שהיום הוא עומד להכניס ילד יהודי בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום, אלא שנמשכו ההכנות הקדושות עד סמוך לשקיעה: (ברית אברהם הכהן)

ללכת במסירות נפש למול: סיפר רבינו האדמו"ר הקדוש מריבניץ זי"ע, פעם נולד בן לאיש יהודי שהיה שר צבא במשטח הסובייטי, אם הילד בקשה לערוך ברית מילה לתינוק אולם פחדה מאד מבעלה שהיה נאמן למשטר הקומוניסטי, האשה הזאת הודיעה לרבינו בסתר שרצונה שהוא ימול את בנה אולם היא מפחדת מאד שאם יודע הדבר לבעלה אזי יעלה לה הדבר ביוקר וכי היא עלולה להיות בסכנה ממנו, אולם זאת היה ברור שרבינו לא יבא לעיר מגורה בכדי למול את בנה שהרי עקבו אחריו אנשי הק.ג.ב. באופן קבוע ואם יבא לשם הרי יודע הדבר, מאחר וזה היה דבר שאי אפשר על כן סיכמו ביניהם שהם יפגשו באיזה בית אורח באמצע הדרך, היא תבא לשם עם בנה ורבינו יבא לשם מריבניץ ויהא כאילו נפגשו במקרה ואז ימול רבינו את בנה, והמשיך רבינו, אני לא יכולתי לנסוע לשם באופן גלוי כי זאת היתה נסיעה ארוכה והרשעים עקבו אחרי כך שהיכן שרק הלכתי ראיתי אחר כך שהם באים אחרי והיה לי פחד גדול שלא יודע הדבר להיכן אני הולך, מה גם שאם יפגשו בכלי וימצאו את כלי המילה אזי אחת דתי ח"ו... אולם להשאיר תינוק יהודי ללא ברית מילה לא עלה על דעתי, לאחר מחשבות רבות לבשתי בגדים ישנים מאד וסחבתי על שכמי שק גדול אותו מלאתי על גדותיו בבלווי סחבות רבים, ובתוכם הטמנתי את האיזמל ושאר מכשירי המילה, ובתחפושת זו יצאתי אל תוך היער, ובמסירות נפש הלכתי רגלית משך לילה ויום ואחר כך עוד לילה עד שהגעתי דרך היערות אל אותו בית מלון שם פגשתי את הילד ואמו, מלתי אותו כדת וכדין, היא חזרה לביתה עם בנה רך הנימול ואני חזרתי לריבניץ בשלום בלי פגע: (במחיצתו של הרבי מריבניץ)

סעודת ברית בלא בשר אינה סעודה: פעם אחת כש"ק האדמו"ר מריבניץ זצוק"ל נתבקש להיות מוהל אצל עשיר גדול וזכיתי לילך עמו לסייעו, עשו שם סעודה גדולה בהוצאה מרובה למאות קרואים ועשו שם שלחן מלכים עם כל מעדני עולם ולא חשכו מאומה לכבוד המצוה ולגודל שמחתם שימשו המלצרים עם בתי ידים לבנים והסעודת מצוה נחגגה ברוב פאר ויופי כאחת החתונות הגדולות, וכשחזרנו מהברית התמרמר כ"ק האדמו"ר זצוק"ל היתכן שאיש כזה שברכו ה' בעושר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה היתכן שלא יעשה סעודת ברית מילה, ולא הבנתי פשר הדברים והשבתי הלא עשה סעודה גדולה ברוב פאר ויופי שלא ראיתי כדוגמתו, וכ"ק האדמו"ר זצוק"ל חזר על הדברים היתכן שעושר גדול כזה לא יעשה סעודת מצוה, וחזרתי לתמוה לפניו, עד שהשיב כ"ק זצוק"ל מה יוסיף ומה יתן כל מעדני עולם שהיו שם, בשר לא היה שם, וסעודה בלא בשר אינה סעודת מצוה: (ברית אברהם הכהן)

נסיעה לחוץ לארץ לסנדקאות: מעשה והזמינו את רבי אברהם גניחובסקי זצ"ל לשמש כסנדק בברית בחוץ לארץ שיסע ויחזור מיד, ושאל לעצתו של מרן הגאון ר' חיים קניבסקי זצוק"ל, ואמר לו הגר"ח שיסע, וכפי הקושי והטירחא כן השכר: (ישורון)

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,

עלות כל ברית 4600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית **טלפון: 025022814**

ניתן לתרום **בנדריים פלוס** על שם ברית אבות